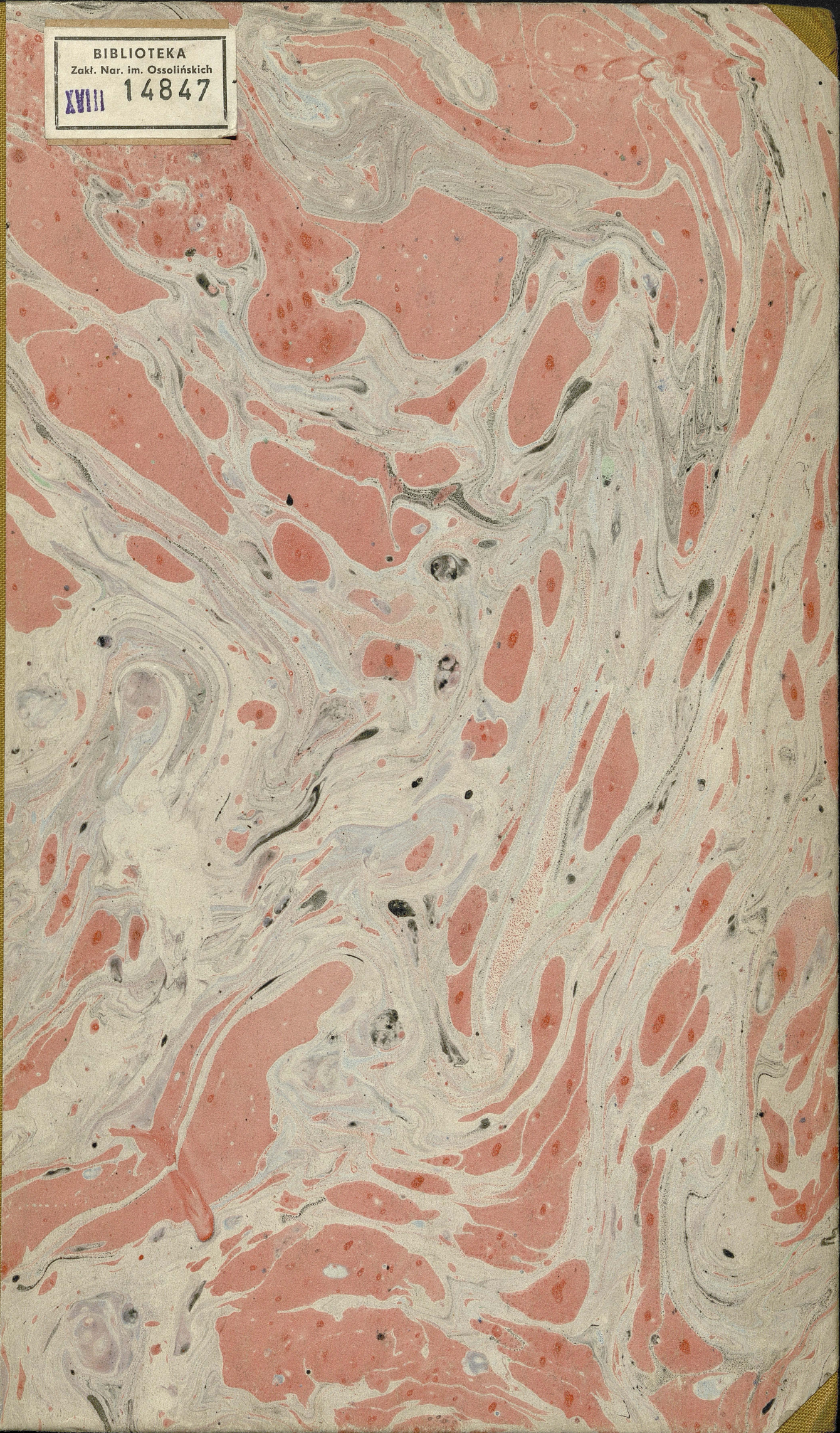
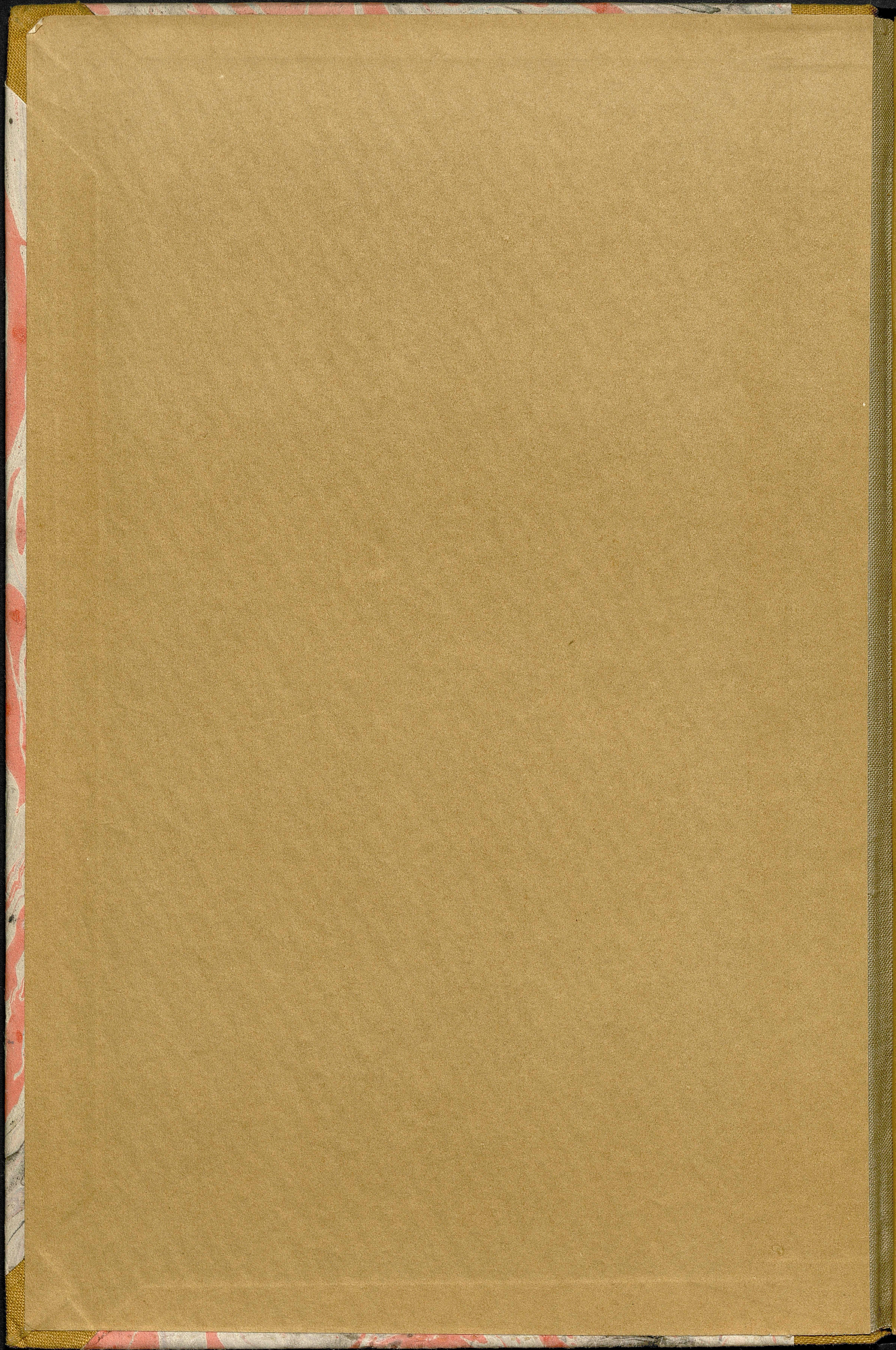
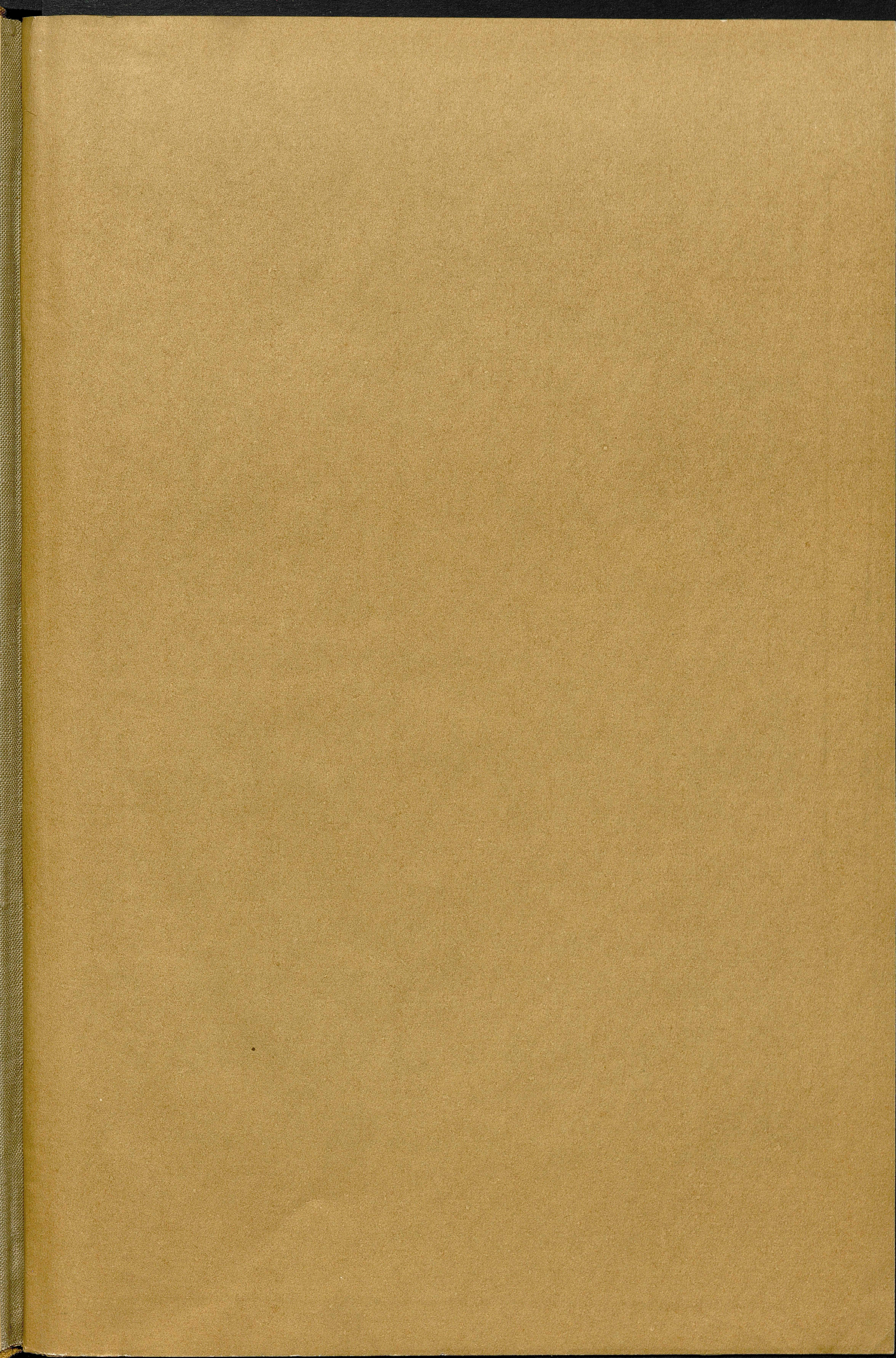

BIBLIOTEKA
Zakł. Nar. im. Ossolińskich
XVIII 14847

VOCALIS FAMA
A VITÆ TUBÆ
ILLUSTRISSIMÆ MIACZYNSCIORUM
DOMUS

Ad Gloriam immortalem

ILLUSTRISSIMI ac EXCELLENTISSIMI

D. ANTONII
MIACZYNSKI

CAPITANEI LUCEORIENSIS
LOSICENSIS, &c.

ILLUSTRISSIMI ac EXCELLENTISSIMI

D. PETRI
MIACZYNSKI

CASTELLANI CHEŁMENSIS
CAPITANEI CREPICENSIS, &c.

Fratrum Germanorum.

Triduo Theatri Cultu profundissime honorata,

ac

DECLARATA.

a Perillustri Juventute Scholæ Rhetorices & Poeseo
Collegii Ducalis Ostrogienſis Societatis JESU.

Anno quô amissam Dominus Exercituum Famam in orbem revocavit,
1726. Die,

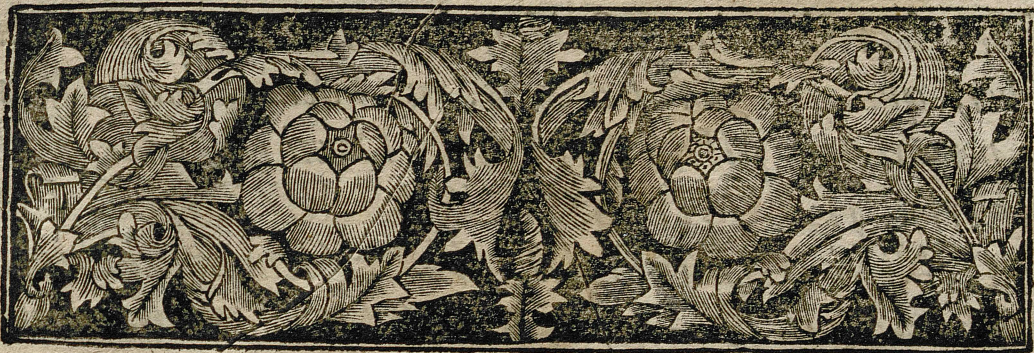

* * * * *
LEOPOLI Typis Collegii Societatis JESU.

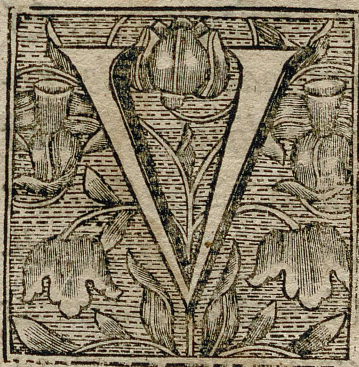
190136

Signaq; ferre juvat sonitusq; audire TUBARUM: *Statius.*
 - - - - - Quid dudum inflare moraris
 Tartaream Bellona TUBAM? *Claudianus.*
 - - - - - Nos vel sola tueri
 FAMA potest, rerum toto quas gessimus orbe: *Lucanus.*
 - - - - - Quanto flagrant pectora voto
 Optatam audire TUBAM: *Claudianus.*
 Quidquid FAMA canit donat arena Tibi *Martialis.*
 Magna per ora virûm Sât Tua FAMA Volat *Theodulphus.*
 Nostra TUBA est, Bellona inquit TUBA nostra, Diana est?
 Hæc inquit potius nostra, Thalia, TUBA est. *Sarbievius.*
 Vos feris recinat FAMA Nepotibus *Idem.*

ILLUSTRISSIMI EXCELLENTISSIMI DOMINI.

*Vocalis TUBÆ Fama, gloriosus pro-
vocata meritis, Vestro se sistit conspe-
ctui. ILLUSTRISSIMI EXCEL-
LENTISSIMI DOMINI MIA-
CZYNSCII. Ut sortiri favorabile me-
reatur silentium, aures in Vestris quæ-
rit pedibus, quorum ingentes passus,
triumphales gressus, Vocalis fama sunt. Non illam è
Penatibus patrijs, satis vocaliâ excludere poterunt faci-
nora, non vobis congenita, silentium imponet modestia,
Domus quando Vestræ vocalium pedissequa est meritorum.
Postquam orbem impleverit Lechicum, imò, clarius di-
cam? Excesserit univrsum, redit iterum cum gloria: ad
Vestra limina, Majore. Peregrinam hinc illam mini-
mè conijcite, domestica vobis Vocalis fama est, & domui
(1) Vestræ*

*Vestræ hæreditaria. Quidquid enim honor æstimationis
habet, quidquid gloria decoris, quid deniq; Fama spar-
git per orbem, MIACZYNSCIS Domi est. Clarus orbi
universo, ILLUSTRISSIMUS MIACZYNSKI, PA-
LATINUS WOLHYNIAE, Vester Genitor, Vobis ut-
pote hæredibus, Vocalem etiam post fata Famam reliquit.
Quidni illam audiatis? Optimè utiq; auditis? quam pro-
Magistra relictam, virtutem pro anima habetis. Imò
credite: ILLUSTRISSIMI GENITORIS, tot facta
vos alloqui vocalia, quot hìc adumbrata, in Vobis verò
ad vivum expressa, spectabitis, relegetis. Famæ prebete
aures, canit certè illa: ILLUSTRISSIMUS ATHA-
NASIUS MIACZYNSKI PALATINUS VOLHY-
NIAE, cum vix puer arma ferre potuit, jam tunc glo-
riosè ad vocem Reipublicæ militavit. JO ANNI III.
AUGUSTO II. Regibus triumphis, vocalissimus, in ce-
leberrimis belli expeditionibus proxima cassis fuerat, &
victoria. Martis ardor illius, pro orthodoxa fide, re-
ligione, libertate Polona, hìc detonat? auditis! quia ut
Echo, vocali famæ resonantius respondetis. Castra ex
Uno Nomine videbantur prodire, in voce una acies di-
sponi. Videlicet senserunt Talerni, Gauraniq; montes
Annibalem, didicerunt Scythæ, quam notus clipeo, quan-
ta vi, quamq; per orbem resonantia, in Gigantes fulmi-
na iecerit rebelles. Novimus Apollinem contra Gygan-
tes tetendisse arcum, novimus Martem vibrasse gladium,
& tamen in periculis, non audiebant, trepidabant, donec
Iupiter Ducem egisset primus, proiecit se in omne peri-
culum, ut omnes erigeret, primus ibi ille perdidit hostem,
ubi primus gloriam vocalem acquisivit. O! si ad Vien-
nam, ad Parkanum, ad Budziaki, in Podolia, Ukra-
ina,*

*ina, Valachia, liceret tumulos refodere! Multa hostium
conquererentur cadauera, contra Ensem Paternum, cu-
jus virtutem Vobis accingitis arctissimè. Horremus quo-
tidie ad famam celebrem periculorum, in quæ sua illam
insignis virtus coniecit, Obstupescimus ad recordationem
eorum, quæ nemo facienda credat, nisi quæ facta jam
infallibilis fama celebraret. Historiam, quam posteris
legendam reliquit fama, non modo omnem studijs ex-
hausit, auctiorem triumphis, sed dubiam suspectamq;
effecit. Quis non stupeat, innumeras hostium copias, e-
xigua manu, à vestro Genitore, dicam clarius Marte
Parente, contra illorum expectationem fusas, ultra vo-
ta Poloniæ triumphos reportatos. Quis non miretur
infra tempus exiguum, liberatam Patriam, hostes cum
summa gloria expugnatos? Victoriæ hæc lætitiā, fa-
ma? uocalem, Reipublicæ, hostibus sollicitudinem, ad-
mirationem plurimis insensis terrorem, posteris stupo-
rem, Turcis desperationem pepererunt. Quam hostis tabo
pinxerat, illam purpuram induit Palatinus. In sena-
tu tam dexter ore, ut in acie gladio Vester Genitor emi-
nuit. Adeo intrepido Rempublicam tuebatur animo,
ut famam relinqueret posteris: Ferreum animum, aureæ
libertati, optimum esse consiliarum. Vos Paternæ
virtutis heroicæ viva imago, vos honor, castra, Dux,
miles, acies victoriæ, Vos poloniæ libertatis Coronæ,
ingentium virorum schemata, heroum Regiæ. Vos lau-
rearum messes aureæ, Vos omnia, deniq; Vos Vocalis
fama Poloniæ Reipublicæ. Armatam in heroibus **MIACZYNSCIS**
agnoscit se virtutis fama, quæ si alibi
trepidat, in illorum mente triumphum canit. Dome-
stica **MIACZYNSCIS** non canuntur classica, qui-*

bus herbam porrigit quidquid extra Patriam est. Ma-
lunt amare cives, quam armari, ut merito delictum
protectione Reipublice censeantur. Ambo germani Fra-
tres estis & Arcades ambo. Adeo vos innati amoris
iunxit fama, ut dubium moveret plusne Castore? Pol-
lux amaverit. Adeo quisque vestrum ardentem Marte
oculos, affabilitatis sereno temperat, ut tota gratiarum
legio, in heroicis vultibus militare videatur. ILLU-
STRISSIMUS ANTONIUS MIACZYNSKI
CAPITANEUS LUCEORIENSIS, LOSI-
CENSIS, &c. Illas suo virtutes claudit Nomine,
quas plurimi mirantur omnes credunt esse thaumatur-
gas. Qui Tuam admirabilem prudentiam, insignem
munificentiam, stupendam experti sunt Clementiam, pro-
digium Te virtutum minimè ambigebant. Perit cum
sonitu aliorum fama, in Te Antonio ita reperitur con-
stanter, ut abjectis certum fuerit, non potuisse illos tan-
tos reperire honores, nisi tu manum beneficam porre-
xisses. Tu oris facundiâ, prudentiâ consiliorum, insi-
gnis, Tu mitis blandus, facilis affatu, mansuetus in
imperio, Tu ferre magis promptus quam referre injurias.
Eam vim habet innata Tibi comitas, ut magnes veluti,
omnium affectus trahat sibi; copulet ac devinciat. Illo,
sive in publico, sive privato, omnes, eò, in comitijs di-
scursus, verborum pondere, illa sensuum gravitate per-
agis, ut nec Consus inter suos consiliarios, sapientius po-
tuisse loqui videatur. Captivas intellectus audientium,
suspendis admiratione alios, rapis affectu corda, illa
in medium proferendo, quæ nemo non libens audiat,
nemo præter tuam famam favorabiliter valeat differere.
Hærent alij ad innodatas difficultates Iudices, quò di-
utius

utius agitata tricus suis dissolvi sperant, eò tenacius perplexis solidantur nexibus, Tui vero ingenij acumen aureum, dum causis accedit evolvendis, ita gloriose decidis, ut non plus Alexandri dexteritas in solvendo nodo Gordio, famam, credatur acquisivisse. Tui etiam Nominis ILLUSTRISIME ac EXCELLENTISIME PETRE MIACZYNSKI CASTELLANE CHELMENSIS CAPITANEE CREPICENSIS &c. canit fama, quòd licet singuli laborent in parte disciplinæ, tu lusisti in omnibus, ut non tam à teneris annis didicisse, quàm meminisse visus fueris. Maturarunt in Te, natu nonnisi minore Fratre, suas dotes natura & gratia, ut Patriam & citius juvares & diutius. Quanta sit tua inter tot sollicitudines fortitudo, vel ex ipso infracto Petri Nomine, facile est colligere Cereum pectus est, quod inter difficultatum æstus facile diffuit, infractum tuum animum, nulli adversorum ardores debilitant. Ita omnia fortiter toleras, ut videaris non sentire. Novisti optimè, Paternò exemplò, Ex arduis necesse nasci qui ad summa nascuntur. Ante justum annorum robur, scientiæ ardore, quo in Ignatianis Liceis pectus tuum incaluit, orbem Lechicum fortiter ardebas illustrare, famæq; Domus Tuæ radios spargere per universum. Exteros invisens soles, non tantum Te, verum Aquilæ Polonæ declarasti pulchrum, sed etiam, Domûs Tuæ famam, Sarmatiæ gloriam, solis æmulis moribus, dilatasti: Te certantibus suffragijs, tam virtutis, & morum gloria, quàm illustris eruditionis fama, ad Castellani honoris culmen evexere. Ast Tu tanto inter omnes modestior, tanto humilior, quanto inter maximos sublimior. Quantus autem à Palatinatu Braclaviensi,

viens, iuisti ad Comitia Varsaviam Legatus? sic certè
iturus erat Mercurius pro Iove orator, Cyneas pro
Pyrrho, pro Latio Fabricius, nisi tempore illorum fama
præiisset. *Audivit perorantem* AUGUSTUS II. &
ipsam Reipublicæ loqui credidit Majestatem. In admi-
rationem tuæ eloquentiæ plures traxisti, quàm catenis
aureis Gallicanus Hercules, qui ita à Tuo pendebant
ore, ut perorantem Cyneam, eloquentem Tullium, Ca-
tonem in gravitate, utrumq; in Majestate & pondere,
crederent non immerito. *Iustam famæ Majestatē auget*
Jllustrissima Justina. *iustum* BŁĘDOWSCIORUM
decus emeritæ Domûs, *cōiunx dignissima* JLLUSTRISSIMI
DOMINI ANTONII MIACZYNSKI
CAPITANEI LUCEORIENSIS, *Vestræ pro-*
sapiæ. *Illa Francorum Blanchas puritate.* Polonorum
Bonæ, justitiæ, Nomen, Romanæ Lucretiæ ingentes a-
nimos adæquavit. Digna profectò quæ ut virtutum ma-
gno apparatu, laudes priscarum meretur Heroidum, ita
plurimos numeret Nepotes. Non plebeiam, quia Rega-
lem, suo Nomine JLLUSTRISSIMÆ MIA-
CZYNSCIORUM FAMILIÆ avito Crucis signo
designat famam. JLLUSTRISSIMA HEDVIGIS
RRZEWUSCIORUM Domûs gloria, *Coniunx*
JLLUSTRISSIMI DOMINI PETRI MIA-
CZYNSKI CASTELLANI CHELMEN-
SIS. *Regnat certè in illius pectore, insignis probitas,*
imperat prudentia, regit clementia, virtutes reliquæ
famulantur. Subit palatium indigentia, admittit inna-
ta mansuetudo, in Domum, simul & inanimum, exit
deinde inter ridentes lachrymas, quasi orbitatem in sinu
Tuo reliquisset. Utraq; illarum digna profectò Musarum
choro,

choro, nisi quòd hæ intra figmenta tantum sapuerint.
 Prudentiam si inquiritis? talis est, qualem Minerva Sa-
 pientiæ Numen fingitur nonnisi habuisse. Nunc Polonico,
 nunc Gallico sermone reddunt oracula, ut credamus Sy-
 billas illis spirantibus revixisse. Iam si Colligatorum No-
 minum, genus, titulos, famam recenseam? tota in paginam
 deducenda esset Polonia, Colligata vobis Illustrissimorū
POTOCCIORUM principalis Poloniæ fama domus,
 quædam familiarum est Epitome. Vobis coniunguntur in-
 dissolubili sanguinis famæq; vinculo. **ILLUSTRISSI-**
MI ac **EXCELLENTISSIMI D.D. LUBOMIR-**
SCII, LESZCZYNSCII, LUSZKOWSCII,
RRZEWUSCII, RADZIWIŁII, WIEŁO-
POLSCII, CHODKIEWICII, WISNIO-
WIECCII, OSOLINII, JABŁONOWSCII,
SIENIAWSCII, SAPIECHÆ, BRANICCII,
KRASICCII, BŁĘDOWSCII, KAMINSCII,
STADNICCII, POLUBINSCII, KUROP-
TNICCII, HORBOWSCII, CETNEROWII,
WIESZCZYCCII, SŁABKOWSCII, SZUY-
SCII, ZABOROWSCII, KRASNOSIELSCII,
LEDUCHOWSCII, NIEPOKOYCZYC-
CII, BORZĘCCII, RAHOZÆ, HRECZY-
NÆ, SUCHORSCII, KALITYNSCII, LAS-
SOCII, & sexcenta aliorum insignia Nomina, Vestræ
 domûs, gloria, fama, & honor non exiguus. Quis non vi-
 deat? quantus hic, magnorum Nominum exercitus?
 Ducum, Principum, sanguine junctorum Regibus. Sena-
 tus reperitur. Quisq; fatetur quòd vestra Domus, fa-
 mam vocalem, quæ est dispersa per omnes, in se retinet
 collectam. Nec Themistoclem Græciæ, neq; Antigonom

*invidet Lechia Macedoni, ubi in vobis gloriam illorum
intuetur. Imò quod Xerxes in Topyro, Pyrrhus in Cynea,
Boleslaus in Zelislao amare potuit, quod in Themistocle
Doris in Antigono flurium, adorârunt Athenæ in Nicîa,
vos id ambo Reipublicæ Polonæ præstatis. Vos virtu-
tum jubar, pupilla Sarmatiæ, gloriæ compendium, vos
belli fulmina, Vos Alexandri, vos Alcide, dicam quod
ultra sortem illorum fuerat vos Miaczynscij. Nihil vos
cogitatis quod non sit prudentissimum, nihil agitis, quod
non famam vocalem mereatur. Sed quid ego propor-
tionatas majoribus meritis laudes congero? ævum certe
illæ sibi vendicant, ne pereunte vocis sono, perire ac emori
quoq; cogantur immortalium elogia meritorum. Plura
quidem innatus amor imperat, sed vestra modestia, a-
vita cruce obfigillando ora, Ephestiones nos esse jubet
Proinde nostro ori imponimus silentium, vocalis vero fa-
ma Miaczynsciorum Nomen nunquam desinet per orbem
decantare. Adbuc tamen concedite Mercurio & Apol-
lini, vocalem avitæ Tubæ Famam, ut scenæ non mu-
tum accedat decus, Nobis vero gloria, vocale JLLU-
STRISSIMORUM ac EXCELLENTISSIMO-
RUM MIACZYNSCIORUM NOMEN cele-
brâsse, encomijs, quod nunquam filebimus.*

JLLUSTRISSIMO ac EXCELLENTISSIMO

NOMINI VESTRO

COLLEGII DUCALIS OSTROGIENSIS Soc: JESU.

D. vinctissimi Oratores
& Poëtæ.

ARGUMENTUM.

Non vocalis amicum probat fama, nec
propria commendant verba, sed in-
ter pericula fidelitas comprobata.
Non absimilē **LESCO NIGER**
REX POLONIÆ, quem in
Regio habuit comitatu, Scytham
cognomine Bullam expertus est,
qui relictâ Patrum gentilitate & superstitiosis riti-
bus, ad fidem Catholicam transierat, is aliquando,
Regem proficiscentem ad venatum, comitatus, dum
profundiores sylvas rimaretur, incidit in explorantes
Tartaricos exercitus. Habet enim sua malitia latibula,
& cum ipsa sit cæca alios scrutatur. Quos ille pa-
tria linguâ allocutus, Regem non procul abesse asse-
ruit, de eorū victoriam est pollicitus dummodo suis
consiliis acquiescerent. Seligit ergo ex ijs aliquot in si-
gniores, & se in penitiores Sylvas sequi jubet, at post-
quam eò deduxisset unde vox ejus à nostris audiri po-
tuit, veluti canes in clamaret, inflat **TUBAM** seu
cornu venatorium, & lingua nostrate, quam barbari
ignorabant, Regem ut sibi caveret ab investigantibus
Scythis admonet. Non est siquidem muta vera fi-

delitas. Audita, eâq̃ Rex intellecta voce, suos convocat, in aciem disponit, & omnes illos barbaros, quos Venator adduxerat, in vincula captivos compingit, interim ad vocato numerosiore exercitu reliquos insidiatores ad internecionem delet. Scythæ verò illi suo Venatori, acceptam & servatam salutem, cum gratæ voluntatis testificatione, se debere Rex affirmat, Venator in fidei suæ præmium, unicum poposcit, ut etiam ille, more Polonorum Nobilium, stemma suum habere posset. Rex sciens quod nihil sit fideli charius, quia nihil rarius, annuit ejus postulationis, & quodnam ferre vellet? percunctatus est, ille verò TUBAM seu CORNU VENATORIUM REGIUM, quod tunc ad latus habuit libens elegit, ratum habuit gratissimus Rex TUTORIS Sui Votum, cum ei prostemma TUBAM ferendam annuisset, CRUCE de super addita, & multas præterea, in Regno Poloniæ, possessiones illi, ejusq̃ posteris concessit:

Paproccius.

Nle ludzi sławna rekomendacyá, ani własne słowa, lecz w niebespieczeństwie cieszkim, dany wierności dokument prawdziwym bydz przyiaciela komprobuie. Podobney LESZKO CZARNY KROL POLSKI, Tatarzyna nazwiskiem Bullan, ktorego przy Krolewskim konserwował boku, doznał wierności Ten przodkow swoich pogańskie y zabobonne odrzuciwszy obrzadki, na wiare przysłał Katolicka. Pewnego czasu, zá Krolewem wyiachał na łowy, gdy w głęboka zápuścił sie Knieia, napadł ná szpieguiace Krola Tatarskie woysko. Má albowiem złość skrytości swoje, a sama

sama ślepa bedac, innych upatruie y szpieguie. Do ktorych on oyczystym przemowił iezykiem, o Krolu iż był niedaleko oznaymił, pewne deklaruiac zwyciestwo, byle tylko iego akceptowali rade. Wybrawszy tedy z nich kilku znacznieyszych, roskazał iść w głębsza knieia za soba, a gdy tam przyprowadził, że kad głos iego od Krola mógł bydź słyszany, na myślistwo niby trabiac, przez trabe polskim iezykiem, Krola aby sie miał na ostrożności, od szpiegujących go Tatarow, przestrzegł. Nieumie albowiem w przypadku milczyć przyiazna wierność. Usłyszawszy Krol głos iego y zrozumiawszy, ktorych miał tylko w ten czas przy sobie uszykował, y tych Tatarow, ktorych do niego, przyprowadził Lowczy, połapał y powiazał. Tym czasem dawszy znać do woyska swego, niedaleko stoyacego, y sprowadziwszy, pozostałych szpiegow Tatarskich w pień wyciał. Lowczemu zaś Tatarzynowi z wdzięcznością oświadczając, znać się deklarował do re-gratyfikacyi za szczera życia Krolewskiego od nieprzyiacioli konserwacya. Tatarzyn Lowczy w nadgrode wierności swoiey, o iedne tylko upraszał łaskę, aby też on iako insza szlachta Polska, herb mógł otrzymać. Krol wiedzac, że nad wierność ktora rzadka sie między ludźmi znayduie nic niemasz milszego, iego expostulacyi zadosyć uczynić deklarował, y co by zyczył sobie mieć za herb pytał sie, dał mu náopcya. On TRABE myśliwska, ktora ná ten czas miał przy sobie, z ochota sobie obrał, konfirmował Krol obroncy swego wola, gdy mu za herb TRABE designował, z wierzchu krzyż przydawszy, y wielkie tak iemu iako potomkam iego w krolestwie polskim possessye nádał.

Paprocki.

ANTIPROLOGUS.

Hercules cum Acheloo in speciem Tauri mutato, inter filvas, congressus, detractum eidem inflat cornu aureum, clamore evocatos Gygantes, recedens in penitiores filvas inducit, inter luctum prostratos interimit, Naiades Nymphæ fontium, ad restinguendam sitim, refocilandasque Herculis vires, aquas educunt fontanales, traditum vero sibi in vim gratitudinis ab Hercule, & floribus repletum cornu aureum, Copiæ consecrant.

Hercules z Acheloufzem, między lasami odważnie spotkawszy się, w postaci wata iemu się pokazującym, zbiwszy mu złote rogi, y w trąbę przekształtowałszy, głosem iey wabiąc za sobą w głąbią Kniei Gygasów, meżną utarczką zwyciężonych zabił. Naiades Boginie wód, na ugaszenie pragnienia, y wzmożnienie sił Herculesa, wody z fontanny wyprowadziła, a na znak wdzięczności zate uczynność, odebrane od Herkulesa, napełniwszy rozlicznym kwieciami złote z rogu TRĄBY Kopij Bogini ofiarowała.

CHORUS.

Declarat ingentem inde venisse avitæ tubæ MIA CYN SCIORUM æstimationem, quod re & ore, favendo Reipublicæ Polonæ vocalem posteris annis de forti hoste victoriæ famam reliquerit,

Głosi wielką z tad herbowney MIA CZYNSKICH estymacya Trąby, iż rzetelnie sprzyiając Rzeczypospolitey, głosną potomnym wiekom sławę zwycięstwa z potężnego nieprzyiacela zostawili.

PROLOGUS.

ACTUS PRIMUS.

Constans Fama triumphantium de hoste heroicæ Domus Illustrissimorum MIA CZYNSCIORUM.

Stateczna sława tryumfuiących nad Ojczyżny nie przyiacielem, heroicznego Domu J. W. JCHMC. PP. MIA CZYNSKICH.

INDUCTIO PRIMA.

Polonia inter suos limites, conclusæ paci, ad communis lætitiæ signa vota-que publica, alludit, superis in perennem memoriam, colossos erigit triumphales, cum inscriptione: DURANDO SÆCULA VINCET.

Polska z swego pokoju przypośpolitych radości znakach, publicznych wotach cieszy się, Niebu na pamiątkę wieczney wdzięczności pamięci, Kolossy wystawia tryumfalne.

INDUCTIO SECUNDA.

Lesco niger Rex Poloniæ, confert cum Senatoribus, quidnam sit statuendum ad pacem conservandam: Svadent Comitia universalia, ad quæ Regijs literis, Polona Nobilitas invitatur.

Lefzko Czarny Krol Polski konferuię z Senatorami, coby miał najlepszego ustanowić dla Konserwacyi pokoju? Perswadiu mu, aby Sejm złożył. Na który zapraszając Uniwersaty Krolewskie wychodzą

JNDU

INDUCTIO TERTIA.

Legatorum concursus ad comitia representatur. Patrio stylo comitia absolvuntur. Hæresis penitus eliminanda, in limitibus verò Poloniæ propter majorem securitatem, militum auctio statuitur. Convenit Rex Vulcanum, ejusque Cyclopas Brontes steropesque, petens ab ipsis arma illorum ope fabricata, qui bûs ejus utatur exercitûs in bello contra hæreticos, quæ libenter oblata accipit & distribuit. Armata militum catervæ lustrantur, & expediuntur. Rex inter varios applausus, epulis indulget,

Zjazd Posłow na Seym reprezentuie się, który Seym Oyczyſtym ięzykiem odprawia. Heretykow wykorzenienie, na granicach zaś Polskich, dla bezpieczeństwa, ankcyą woyskâ, uchwalaia. Krol idzie do Wulkana, suplikuiac o oręzę, iego roboty, dla swego woyska na przeciwko heretykow, którą łatwo otrzymawszy rozdaie. Woysko uzbroione Hetman lustruie, y ordynans wydaie Krol przy rożnych aplauzach, bankiet sprawuie.

INDUCTIO QUARTA.

Ex literis addicti sibi Senatoris Rex Poloniæ Lesco, de rebellionē edocetur, Edictum Regium promulgatur, ne quisquam vel mentionem audeat facere, rebellionis contra Regem, sub pœnis gravissimis. interim turbatum mentem, inter hortorum amœna, theatro viridarii de repente speciem induente, indicto cū variis animalibus certamine, cursu ad annulū Rex distrahit. Flora hortorum Dea, proprii viridarii floribus, accinentibus gratiis, Regis tempora coronat-pomona recenter decerptos de arbore fructus, eidem offert.

ZListu zyczliwego sobie Senatora, Krol Polski Leszko o rebellij, przeciwko sobie, dowiaduie się. Edykt Krolewski promulgua, aby żaden, ani wspomnieć ważył się, o rebellij przeciwko Krolowi pod ciężkim káraniem. Krol sturbowana mysl w wesółych ogrodach, ktore na theatrum pokazuia się, nakazawszy z rożnemi zwierzęty utarczkie, do pierścienia ubiganie sztuczne, rozrywa. Flora ogrodow Bogini, kwiatami włásnego wirydarza, przy miłym Gracyi spiewaniu, Krolewskie skronie koronuie. Pomona świeżo zerwane z drzewa frukta iemuż ofiaruie.

INTERMEDIUM.

INDUCTIO QUINTA.

Peregrinus captus ad Regem adducitur, qui illum edocet, de certa hæreticorum conspiratione, ipsis Polonis, variisque nationibus, ope hæreticorum instinctis contra Regem in prælium, Regiam intendentibus è Solio depositionem.

Pielgrzym poymany, do Krola przyprowadzony, znát daie, o pewney heretykow konspiracyi, samych nawet Polakach od heretykow poburzonych, o wojnie z Krolew zámyslaiących, y o iegoż detronizacyi.

INDUCTIO SEXTA.

Terrâ mariq; oppugnaturus hostem Rex, navale meditatur bellum. Clafibus vela pandit, rebelles prælio aggreditur.

Nietylko na ziemi ale y na morzu maiący walczyć z nieprzyjaciółmi Krol, o wojnie w okrętach na morzu zámysla. Rossupuszczac każe okrętow żagle, spieszzy z wojnâ na rebellizantow.

INTERMEDIUM.

INDUCTIO SEPTIMA.

Non favente Martis aleâ, consternatus Rex, forti apprehensione in lecto sternitur, monstris præfagijque infaustis terretur. Curâdo agro corpori medicos acciri iubet. Variis ludis lusibusque solatur.

Przegrawszy Krol na wojnie, wielce z alterowany, z aprehensyi w chorobę wpada. Monstra y nieszczęścia znaki go strasza. Różnych medyków na leczenie swoiey słabości, sprowadzać przykazuje. Z alterowanego wielce Krola, różnemi skokami grami rozrywaia.

INDUCTIO OCTAVA.

Recuperata Rex Lesco sanitate, Regnum amittit, è Polonia fugit.

Znalazszy Krol Leszko pierwsze zdrowie, krolestwo utracą, z Polski ucieka.

INDUCTIO NONA.

Exul Lesco deflet inconstantiam fortunæ, quæ cum Bellona leniens Lesconis dolorem, amicum se illi exhibet, ad fasces recuperandos, aperiendam viam appromittit. Bellona fortunâ obsecrat, ut emeritæ **ILLUSTRISSIMORUM** **MIACZYNSCIORUM** Domui constanter faveat, quod fortuna libenter pollicetur.

Wygnany z Krolestwa Leszek Czárny, na niestateczność płacze fortunę, która z Belloną ciesząc z ranione ciężkim zalem serce iego, z przyjaznią się swoją oświadcza, do odebrania krolewskiego honoru, drogę pokazać deklaruie. Bellona obsekruię Fortunę, aby zaśluzonemu Jásnie Wielmożnych IMC PP. **MIACZYNSKICH** Domowi statecznie zawsze sprzyiała, co Fortuna z ochotą obiecuje.

EPILOGUS.

Mercurius cum Apolline, Auditorem ad actum crastinum invitat.

*Merkuryusz z Apollinem, na akt który dnia jutrzejszego będzie, Audytora go-
dnego zaprasza.*

ACTUS SECUNDUS.

ANTIPROLOGUS.

Fama inductum à Bellona in Labirinthum Theseum, TUBÆ clangore errantem educit.

Sława w prowadzonego od Bellony w Labirint Tezeusza, TRĄBY głosem błędzącego, wyprowadza.

CHORUS.

VOcalem inde **ILLUSTRISSIMÆ MIACZYNSCIORUM** Domui famam venisse declarat, quod ope illorum è Labyrintho periculorum, non semel eliberala fuerit Patria.

Głosna

Głosna z rad sławę, JASNIE WIELMOŻNYCH MŁĄCZYŃSKICH Domu ogłasza,
G iż za ich staraniem y pracą kawalerską, z Labiryntu niebezpieczeństw, nie raz
Ojczyznę wyprowadzona.

PROLOGUS. INDUCTIO PRIMA.

Conturbatum adhuc maestumque Lesconem, amici Solatur, in spem melio-
rem erigunt Lesco Catilinario more, contra hostes suos conspirat, venam in-
cidit, sanguinem propinat, sacramentum Marti supra gladios a milite proprio
ratum habet. ambitio imperandi studium, consilio fortuna in Lescone excitat.

Turbowanego y smutnego jeszcze Leszka, cieszą przyjaciele, dobra otuchę czynią
Leszko przykładem Katyliny przeciwko swoim adwersarzom konspiracyę wczyna,
z ręki krwi upuściwszy, do swojej kawaleryi pnie, poprzyśiężoną na mieczach Mar-
sowi wierność, approbuie. Ambicya za instynktem Fortuny, chęć w Leszku do kro-
lowania wzbudza.

INDUCTIO SECUNDA.

Lesco ambitionis actus astu, de corona per literas æmulo certat. invertens co-
filium adversariorum, protectionem apud gentes externas querit. Applaudunt
exteri Lesconi, spem certam coronæ recuperandæ faciunt. Cinctus corona
militum Lesco redit in Poloniam. Hercules, in signum futuræ victoriæ, obvi-
am Lesconi enecat hydam.

Leszko podbudzony od Ambicyi z swoim Emulantom o koronę certuie przez listy.
Przewracając radę adwersarzow, protekcyi u narodow postronnych szuka. Aplau-
duia postronni Leszkowi, nieptonna nadzieię odebrania Korony czynia. W liczney
komitywie danego sobie woyska, do Polski wraca się, Herkules na znak przyszłego-
zwycięstwa, hidrę zachodzącą Leszkowi drogę zabija.

INDUCTIO TERTIA.

In via læto lautoquē epulo, inter lusus & saltus, Lesco utitur. Amplioris in
proximo auxilii accepto nuncio dulci, maiore cum gustu pocula delibat. For-
ti vino sopito, Fortuna Regis insignia, Bellona laurum, imponit: Polonia verò
superveniens excurrit. Mors in altum nimis excrefcens, designans elati æmuli
Lesconis ruinam decrefcit. Expergefactus Lesco bono inde sumpto omine,
inter varios applausus, sibi applaudit.

W Drodzę na popasie przy weselszey myśli y tãiecznym kole Leszko bankiet pań-
ski sprawuie, a odebrawszy wiadomość o większych posilkach woiennych z lep-
szym zapiim gusem, lecz tegim uspionemu winem Fortuna Krolewskie insignia, Bello-
na laur na głowę słada, na co Polska nadszedszy, Zrzuca to wszystko. Smierć w gu-
rę nad zwyczey rosnąc, wyniosłego Emulanta Leszkowego znacząc w krotce ruinę,
do ziemi maleie. Obudzony Leszko dobry ztąd znak zwycięstwa wzięwszy, przy aplau-
zách rożnych cieszy się.

INTERMEDIUM.

INDUCTIO QUARTA.

Missas sibi auxiliares copias, ac grato animo exceptas, iubet in hostē irruere,
prælium peragitur. Favet Cælum Lesconi, lauros in eius deicit exercitum.
Aquila Jovis fulminum ministra, rebellium capita fulminat. Ducis adversæ par-
tis capti, in partes dissecti, caput Lesconi abscissum defertur. Fama per orbem
Lesconis canit victorias.

PRzysłańe sobie ná pomoc Woysko, mile przyiąwszy, ná swoich nieprzyjaciół ordy-
nuie. Bataliá daia. Sprzyia Niebo Leszkowi, zwycięskie láurzy ná iego zrzucá
Woysko Orzeł Jowiszów ná rebellizántow przewrotne głowy piorunuie. Herma-
na przeciwney strony, ztápawszy, ná części rozsiekáwszy, głowę Leszkowi z tryum-
fem przynosza. Stáwa poświęcie zwycięstwo Leszkowe rozglásza.

INDUCTIO QUINTA

ÆMulus Lesconis ad coronam, pulsus é Regno, apud supremum Tartaro-
rum Han protectionem qnarit, auxilium postulat. Han augures convo-
cat, qui ex avibus secū certantibus, plūbo liquefacto locis inoffensis manibūs,
aqua educta ex ficco baculo, ex eodem vase aqua & igne ducto insimul ardente
in aqua globo, charta in ignem iniecta non combusta, & his cæteris similibus,
omnia faciunt, spemque cantant victoriæ. His certus redditus, Han, auxilium
æmulo Lesconis, contra Polonos appromittit. Primarius é Scythis Bullan for-
titer contradicens, ac impediens, odium apud Han incurrit.

Leszká do Korony émulant, z Krolestwa wygnány, u náywyszszego Haná Tatar-
skiego protekcyi szuka, o pomoc uprásza. Han zwotywa wieszczkow, ktorzy
z ptaków z sobo certuiących, otwiera w ogniu rostopionym, nie szkodliwie rak umy-
tych wody z suchego kłá wyprowadzoney, z iednego statku wody y ognia wychodza-
cey, papieru w ogień wrzuconego á niepalonego, w poszrodku wody samey palącey się
ognistej kuli; y innych tym podobnym, znaki zwycięstwa y nádzieia czynia. Temi
upewniony Han Tatarski, pomoc emulantowi Leszká przeciwko Polakom deklaruie.
Prym trzymający między innemi Bullan mocno temu sprzeciwiając się y przeszkadzając
przeciw Polakom wojne, u Haná swego w nienáwisc w padá. INTERMEDIUM.

INDUCTIO SEXTA

Pulso Æmulo, Lesco niger triumphans, curru vehitur triumphali, trahentibus
captivis, Heroes lauris victricibus viam sternunt. Nobilitas Polona inter
varios applausus, salutatur. Fortuna & Bellona ad Regium Solium deducunt, co-
ronā sceptrum restituunt. Magnatum ad deprecandū Regē solennis concursus
representatur. Clementissimus Rex, advenientes humaniter excipit, omnes in-
iurias condonat, ad stabiliendam fidem, requirit novum iuramentum à Polonis,
tractatus concordie pacisque componit.

Po wygnaniu Emulanta swego, Leszko Czárny tryumfuie ná wozie wiezdzá tryu-
falnym, ktorzy zabrání w niewola ciagna adwersarze Rycerstwo drogę mu scie-
le láurami zwycięskimi. Szlachta Polska przy różnych áplauzach, wita Kro-
lá. Fortuna y Bellona, ná Krolewski go Tron wprowadzaja, Koronę y Sceptra wrá-
caia. Solenny Pánów Konkurs ná przeproszenie Krolá reprezentuie się táskawy wiel-
ce Krol wszystkich mile przyimuie, krzywdy swoje daruie, tylko ná ugruntowanie wier-
ności, nowego juramentu od Polaków wyciaga, tráktaty zgody stateczney y pokoju
składa.

INDUCTIO SEPTIMA

Primarius Scythia Bullan constanter contradicens Han Scythico, gloriosius
bellum machinanti contra Polonos, mittit ad Regem Lesconem, nuntiatio-
rias id ipsū literas, suum specialem erga Polonos declarans affectum; ac postu-
lat, ut si casu, quo non poterit potetia sui Han resistere, ad Regiū latus inveni-
at tutelam.

Pierwszy godnością Bullan Tatarszyn statecznie niepozwalając Hanowi swemu ná
wojne przeciw Polakom, expedyuie do Krolá Leszká o tym wszystkim ozná-
muiać, listy z swoim osobliwszym przeciw Polakom protestuiać się áffektem. O-
ráz

raz uprąsła, aby jeżeli mu szczęście nieposłuży, iż niebądzie mógł potencji Hana wytrzymać, miał protekcyą przy boku Krolewskim.

INDUCTIO OCTAVA.

REx tam singularem miratur affectum, ac perennem Scythæ Bullan testatur gratitudinem.

K*rol osobliwyszemu dziwnie się affektowi, iż wieczną Tatarowi Bullanowi regrantyfikacyą oświadcza się.*

INDUCTIO NONA.

Polonia inter varios applausus spondet constanter singulares favores, pro tutela sui sincera, *ILLUSTRISSIMÆ* MŁĄCZYNSCIORUM, eorumque dignissimorum Colligatorum Domui.

P*olskå przy rożnych aplauzach, deklaruie statecznie osobliwsze fawory, zaśczerą siebie obronę, I. W. I. M. P. P. MŁĄCZYNSKICH, y ich zących Kolligatorow Domowi.*

EPILOGUS.

Fortuna & Fama pro patiente aure gratias referunt. Præsentiam Auditoris ad crastinum ærum exposcunt.

F*ortuna y sława za cierpliwe ucho dziękuje, a prezencyą godnego Audytora ná ákt intrzeczy uprąsła.*

ACTUS TERTIUS.

ANTIPROLOGUS.

DAmocles, ad imminentem cervici suæ ensen, instructæ dulcibus ferculis affidens mensæ, auditâ Tubæ voce, terretur oculos huc illuc convertens, viso imminente cervici ense, magis exhorrescit. Fama appropinquans clangore Tubæ periculo subducit, quæ à Justitia, aureâ coronâ donatur.

D*Amokles ná włosku jednym, widząc wiszacy nád kárkiem swoim miecz, a przy zastawiony słodkimi potrawami siedząc stole, usłyszawszy Traby głos, lęká się, y dobrze się przypatrując, postrzegszy nád kárkiem swoim miecz, ieszcze bardziey przestraszony mieszá się sława zbliżywszy się, głosem Traby zniebezpieczeństwá eliberuie. Ktorey sprawiedliwość złotą koronę ofiaruie.*

CHORUS.

Summos mereri honores Illustrissimos MŁĄCZYNSCIOS, declarat, quos fama liberatores Patriæ canit.

N*aywyszszych godnemi bydż honorow I. W. I. M. P. P. MŁĄCZYNSKICH deklaruie, ktorych sława záwołánemi wniebezpieczeństwach obrońcami ogłasza.*

PROLOGUS.

INDUCTIO PRIMA.

Insignis dignitatis Scythæ Bullan, conspirat in necem sui Han, proditur, capitur, vincitur in carcerem intruditur, per insimulationem, suorum delatorum, viam sibi fugæ sternit. Liberatus sub Regis Lesconis tutelam confugit, artes dolosque Tartarorum in perniciem Polonorum candido pectore Regi aperit, in singularem gratiam suscipitur, ac tanquam peritus insigniter venatoriæ artis, officio Regi Venatoris donatur.

ZNaczný godnością Tatarzyn Buttán, konspiracya wszczyná ná zbiecie Hána swo-
go, o co wydany, złápany, zwiázany do więzienia wtrácony. Lecz z tamtąd przez
insimulacya swoich delátorow, ustáwšy sobie do ucieczki drogę eliberowány z wię-
zienia, pod Krolá Leszka protekcyá ucieká się, ktoremu z swoiey życzliwey szczerości,
wszystkie sztuki Tatarskiey zdrády urodzone, ná zgubę Polákow otwierá, zá co u
Krolá wielkiey dostápit táski, y iáko znacznie biegtemu w sztuce myśliwskiey, od
Krolá, towczego urząd konférowany. INTERMEDIUM.

INDUCTIO SECUNDA.

Restitutionem sui Scythæ urget Han fortiter, per Legatos apnd Regem Po-
loniæ, deneganti bellum Regi indicit. Exercitum expedit, Rex, Tartaro-
rum copias fundit fugatque. inter varios applausus, triumphos canit.

Przez Posłow Hán Tatarski o restytucyá Tatarzyná, mocno u Krolá nalega, á
deneguiacemu, woynę Krolowi Polskiemu wypowiada. Do Polski woysko
swoie Tatarskie expedyuie. Krol Polski, Tatarow zbiá, y zwycieža przy
róžnych áplauzach, tryumfuie. INTERMEDIUM.

INDUCTIO TERTIA

Fusis Tartarorum copiis post epulas, animi relaxandi gratia, Rex Lesco ve-
natum in sylvas proficiscit, comitante cum Scythia venatore. Sylvarum Dea
Fauno Regi se adiungens, consuetam venationibus inflat tubam, venationem
commendat, artemque illius edocet. Dij Sylvestres occurrunt Regem salutan-
tes. Orpheus & Amphion, Regi applaudentes, ludo proprio, montes, rupe-
que in saltum animant. Eremitæ in sylvis latentes à venatoribus reperti, bel-
lum Regi prædicunt, ac victoriam, à Rege accepta eleemosina abeunt. Rex
cervum trucidat. è cuius vulnere fons limpidissimus erupit, variarum deinde
ferarum conflictu exhilaratur.

Zbiwšy Tatarow szczęśliwie, po bankiecie, dla rozrywki, Krol Leszek, ná to-
wy wyieżdża z Tatarzynem towczym swoim. Bogini lásow Fauno do Kro-
lá przytáczywšy się wzwyczayná do towow Trábę, trabiác, záleca towy,
y ich sztuki náucza. Bogowie leśni, záchodzą drogę Krolowi z powitaniem. Or-
feusz y Amfion áplauduiác Krolowi, gráníem swoim gury y skáły do saltu animu-
ia. Pustelnicy ználeżieni, o woynie Krolowi y ozwyciestwie przepowiadaiá, á
wziáwšy od Krolá iátmužnę odchodzą. Krol ieleniá zabiá, z ktorego rány źrzo-
dło wypływá, y róžnych zábiianiem zwierząt rozwefelásię.

INDUCTIO QUARTA

In silvas profundiores Scythia venator insequens animalia, incidit in explo-
rantes, hostium Tartarorum copias, capitur, percunctantes Regem non pro-
cul esse edocet, appromittique se libenter ad Regē illos caute perducturum, ac
victoriam certam de improvísó Rege pollicetur.

W Głęboká knieią towczy Tatarzyn, zápedziwšy się zá zwierzem, ná padá ná
szpieguiáce nieprzyiáźnych Tatarow woysko, złápany od nichże, wypytuia-
cym się o Krolu, iż iest niedaleko opowiada, y obiecuie, z ochotą prowadzić ich do
Krolá, zwyciestwo pewne z niespodziiewáiacego się y niegotowego Krolá dekláruie.

INDUCTIO QUINTA

Postquam selectos à se aliquot Scythas, venator interceptus deduxisset, unde
vox ejus á nostris audiri potuit, tubam veluti canes convocans inflat, & per
illam lingua Polonicá quam barbari ignorabant, Regem ut sibi caveat á Scy-
this investigantibus admonet.

PRzyprowadziwszy wybranych od siebie kilku Tatarow złapany łowczy, tam, z kąd głos jego mógł być u Krola słyszany, niby na myśliwstwo trąbić przez Trąbę językiem Polskim, którego tamci tatarzy nieumieli; przestrzega Krola, aby od szpiegujących Tatarow miał się na ostrożności.

INDUCTIO SEXTA.

REX voce audita, & bene re intellecta, suos disponit, Scythas dolosos, dolo captivat, conductis pluribus copiis reliquos exploratores Scythas, ad inter necionem delet. Venator Scythas suam fidelitatem exponit, quam Rex agnoscens, perennem testatur gratitudinem, multa beneficia appromittit, at Venator unicum exposcit, nempe more Polonorum Nobilium, Stemma, pro quo eligit sibi *Tubam*, seu cornu Venatorium. Rex Crucem desuper addit, multis praeterea possessionibus illum, eiusque posteros muneratur.

Krol Leszko usłyszawszy głos, y rzecz zrozumiałwszy, swoich ludzi szykuje, z chytrych Tatarow kształtnie chwytając, więcej sprowadziwszy wojską, resztę szpiegujących Tatarow w pień wycina. Łowczy Tatarzyn, wierność swoją przeciwko Krolowi remonstruje, którą uznając Krol, z wieczną wdzięcznością oświadczając, wiele łask świadcząc, deklaruje, ale łowczy oiedne tylko suplikuje, to jest, aby też y on iak drudzy Polacy mógł mieć swoy herb, za który obiera sobie Trąbę myśliwską, Krol jeszcze na wierzchu Krzyż przydaje, wielkie posessye iemu, y jego potomkom nadać.

INTERMEDIUM.

INDUCTIO SEPTIMA.

Exultanti Poloniae in recenti victoria, per Regem Lesconem ex Scythis reportata. Latitiam superaddit Fama, revocans in memoriam, gloriosissimos vocalesque de superatis Scythis, Bizantinis ad Viennam fufis, Getris ad Budziaki deletis, triumphos *Illustrissimi ac Excellentissimi D. D. Athanasi MIA NCZYNSKI PALATINI Voithynie*. Declarans non degenerem virtutem Filiorum illius *Illustrissimi ac Excellentissimi D. D. Antonii MIA NCZYNSKI Capitanei Luceoriensis Loficensis. Illustrissimi ac Excellentissimi D. D. Petri MIA CZYNSKI Castellani Chetmensis, Capitanei Crepicensis*, ac gesta eorum gloriosa, qui in locum emeriti Parentis sui invicti Hectores, ac Arcades ambo Patriae veniunt.

Cieszaczy się Polscze zwycięstw odniesionego przez Krola Leszkę nad Tatarami, sława przydaje radości, przywodzić na pamięć, na chwalebniejsze y głośnie po świecie, zwyciężonych Tatarow, z zniesionych pod Wiedniem Turkow, pod Parkanami Budziakami na placu położonych nieprzyjaciół, tryumfy *I. W. I. M. P. P. ATHANAZEGO MIA CZYNSKIEGO Woiewody Wołyńskiego Głoszac* iegoż Synow zacnych podobną cnotę. *I. W. I. M. P. ANTONIEGO MIA CZYNSKIEGO Starosty Luckiego Lofickiego. I. W. I. M. P. P. PIOTRA MIA CZYNSKIEGO Kasztelana Chelmskiego, Starosty Krzepickiego*, y dzieła ich chwalebne, którzy na miejscu zasłużonego S. P. Ojca swego, zwyciężony. Hektorowie, y obadwá, Arkadesowi, na obronę y zaszczyt Ojczyźnie pozostali.

INDUCTIO OCTAVA.

Genius *Illustrissimae MIA CZYNSCIORUM*. Profapie, immutabilem promptitudinem suam, ad qualvis Patriae voces nutusque testatur.

Geniusz iasnie Wielmożney *MIA CZYNSKICH Familii* nieodmienną ochotę swoją do wszelakich usług na każdy głos y skinienie Ojczyźnie deklaruje.

INDUCTIO NONA

TEmpus evocatum à Fama spondet ad vocē avitæ *Illustrissimorum MłACZYNSKIORUM* Tuba venturas aureas Fortunæ horas, *Illustrissimo & Excellentissimo D. D. Antonio MłACZYNSKI* Capitaneo Luceoriensi Łosicensi, *Illustrissimo ac Excellentissimo D. D. Castellano Chelmenſi* Capitaneo Crepicensi. Confirmat hoc ipsum stimulantē Fama, iuramento Fortuna cum Honore, in erectis Columnis posteris relinquens sæculis immortalis nominis, Famæ, *Illustrissimorum ac Excellentissimorum D. D. MłACZYNSKIORUM* Domui ad ignes Triumphales Plus Ultra inscribit: Vos nec ventura filebunt lustra.

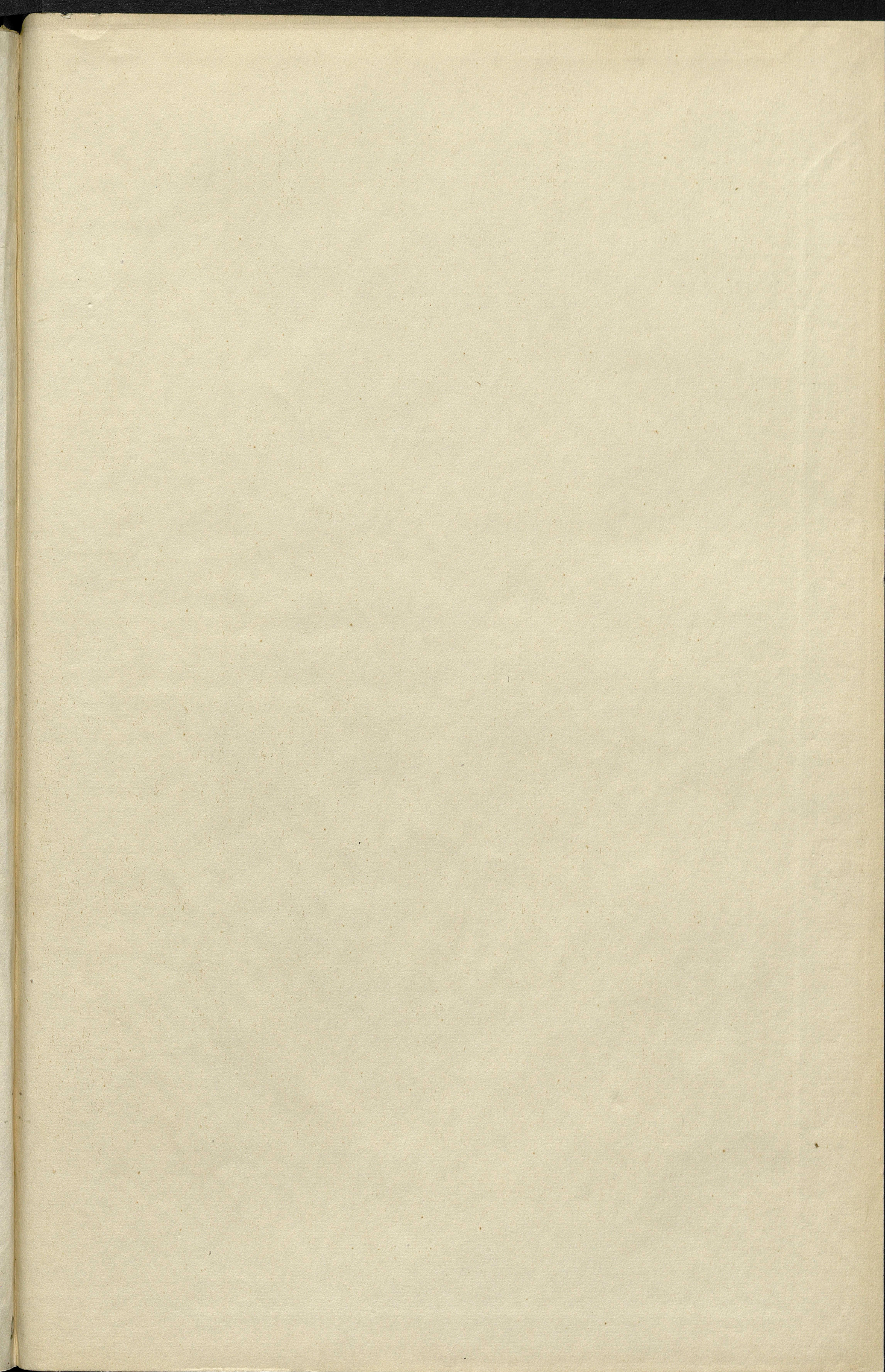
Od sławy przez Trąbę wywołany czas, deklaruje na głos I. I. W. W. I. M., P. P. MłACZYNSKICH Herbowney Trąby, złote Fortuny godziny. I. W. I. M. P. ANTONIEMU MłACZYNSKIEMU Stároście Łuckiemu, Łosickiemu, J. W. I. M. P. P. PIOTROWI MłACZYNSKIEMU Káſztelánowi Chelmskiemu, Stároście Krzepickiemu, *konfirmuję toż samo, wzbudzoná od sławy, przysięga, Fortuna z Honorem, na wystawionych kolumnach potomnym zostawiać wiekom nieśmiertelnego Imienia, sławy I. W. I. M. P. MłACZYNSKICH* Domowi przy ogniach tryumfalnych plus ultra zapisać. Vos nec ventura filebunt lustra.

EPILOGUS.

ILLUSTRISSIMORUM ac EXCELLENTISSIMORUM MłACZYNSKIORUM impari stylo adorata merita, æternaturæ FAMÆ committit declaranda.

IASNIE WIELMOZNYCH I. M. P. P. MłACZYNSKICH dzieła, szczupłym okryśłone stylem *Wiekopomney* w pochwały zleca SŁAWIE.

OPRAWĘ WYKONANO

w prac. inż. konserwat.

Biblioteki „Ossolineum”

Data 13.7.66 podpis *Urajch*

